

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط استرس، اضطراب و افسردگی با خودمراقبتی در بیماران دیابتی نوع دو

محل انتشار:

مجله تحقیقات سلامت در جامعه، دوره 10، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سارا مقیمی - Master's degree, Department of Health Education and Promotion, Student Research Committee, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

آیدا نگاری - Bachelor of Public Health, Health Promotion Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

زهرا عرب بزر - Assistant Professor, Biostatistics & Epidemiology, School of Public Health, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

مریم سراجی - Assistant Professor, Health Education and Promotion, Health Promotion Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: دیابت یکی از بیماری های شایع غیرواگیر است که بیشترین شیوع را در بین بیماری های متابولیک در جهان دارد. افسردگی، استرس و اضطراب در بیماران دیابتی دیده می شود. وضعیت خودمراقبتی بیماران مهم ترین عامل در کنترل دیابت است. لذا مطالعه ی حاضر با هدف تعیین رابطه ی استرس، اضطراب و افسردگی با خودمراقبتی در بیماران دیابتی نوع دو انجام شد. روش کار: این مطالعه از نوع مقطعی بود. جامعه ی آماری را ۲۶۶ نفر از بیماران دیابتی نوع دو مراجعه کننده به کلینیک دیابت بیمارستان بوعلی زاهدان طی دی تا اسفند ۱۴۰۱ تشکیل دادند. جمع آوری داده ها با استفاده از پرسشنامه ی افسردگی، استرس و اضطراب (DASS-۲۱) و پرسشنامه ی رفتار خودمراقبتی دیابت انجام شد. مقدار CVI و CVR پرسشنامه ۰/۸۴ و مقدار آلفای کرونباخ ۰/۹۰ بود. داده ها با استفاده از آزمون هم بستگی پیرسون و رگرسیون لجستیک در نرم افزار SPSS.۲۲ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: نتایج نشان داد که میانگین سنی شرکت کنندگان ۸/۵۳ سال بود. ۹/۶۹ درصد از شرکت کنندگان زن، ۹/۹۸ درصد مناهل و ۳/۶۷ درصد دارای تحصیلات زیر دیپلم بودند. میانگین استرس در بین بیماران ۸/۱۸، اضطراب ۴/۱۷، افسردگی ۷/۱۸ و رفتار خودمراقبتی ۹/۲۵ بود. بر اساس نتایج متغیرهای جمعیت شناختی، ۱۱ درصد از شرکت کنندگان رفتار خودمراقبتی را نشان داده بودند که متغیر سطح تحصیلات معنی دار بود ($P < 0.05$). به طوری که سطح تحصیلات بالاتر تاثیر مثبت روی رفتار داشت ($P < 0.05$). نتایج حاصل از رگرسیون ۱۳ درصد بروز رفتار خودمراقبتی را گزارش کرده بود که متغیرهای سطح تحصیلات، استرس، اضطراب و افسردگی تاثیر معناداری بر رفتار داشتند ($P < 0.05$). سطح تحصیلات بالاتر و استرس، اضطراب و افسردگی پایین تاثیر مثبتی روی رفتار داشتند. نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که در سطح تحصیلات بالاتر، خودمراقبتی افزایش می یابد و با افزایش استرس، اضطراب و افسردگی خودمراقبتی کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

Anxiety, Depression, Stress, Type ۲ diabetes, استرس، اضطراب، افسردگی، دیابت نوع دو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948527>

